

- nałożenie na Wielkie Księstwo Luksemburga, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, obowiązku zapłaty kary pieniężnej w kwocie 6 700 EUR za każdy dzień począwszy od dnia wydania w niniejszej sprawie wyroku stwierdzającego uchybienie zobowiązaniu przekazania tekstu przepisów dokonujących transpozycji dyrektywy 2014/59/UE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2014/59/UE upłynął w dniu 31 grudnia 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173, s. 190.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *cour administrative d'appel de Douai* (Francja) w dniu 21 grudnia 2015 r. – Wencelas de Lobkowicz/*Ministère des Finances et des Comptes publics*

(Sprawa C-690/15)

(2016/C 098/27)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Douai

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wencelas de Lobkowicz.

Strona pozwana: *Ministère des Finances et des Comptes publics*.

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada prawa Unii stoi na przeszkodzie temu, aby urzędnik Komisji Europejskiej podlegał obowiązkowi zapłaty powszechnej składki na ubezpieczenie społeczne, składki socjalnej na zabezpieczenie społeczne oraz składek uzupełniających składkę socjalną w wysokości 0,3 % i 1,1 %, z tytułu dochodów z nieruchomości uzyskiwanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* w dniu 28 grudnia 2015 r. – *Secretary of State for the Home Department/ David Davis; Tom Watson; Peter Brice; Geoffrey Lewis*

(Sprawa C-698/15)

(2016/C 098/28)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: *Secretary of State for the Home Department*

Strona przeciwna: David Davis; Tom Watson; Peter Brice; Geoffrey Lewis

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych Digital Rights Ireland i Seitlinger (C-293/12 i C-594/12, EU:C:2014:238, zwany dalej „wyrokiem Digital Rights Ireland”) (w tym, w szczególności, pkt 60–62 tego wyroku) ustanawia bezwzględne wymogi prawa Unii mające zastosowanie do prawa wewnętrznego państwa członkowskiego normującego dostęp do danych zatrzymywanych zgodnie z ustawodawstwem krajowym, mające na celu zapewnienie zgodności z art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”)?
- 2) Czy wyrok Trybunału Sprawiedliwości Digital Rights Ireland rozszerza zakres stosowania art. 7 lub 8 karty w sposób wykraczający poza zakres art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności określony w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de A Coruña (Hiszpania) w dniu 4 stycznia 2016 r. – Abanca Corporación Bancaria S.A./María Isabel Vázquez Rosende

(Sprawa C-1/16)

(2016/C 098/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de A Coruña

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Druga strona postępowania: María Isabel Vázquez Rosende

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 i 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. ⁽¹⁾ w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich można interpretować w ten sposób, że skutki restytucyjne wynikające ze stwierdzenia nieważności zawartej w umowie kredytu klauzuli dolnego progu z uwagi na jej nieuczciwy charakter są wywoływane nie od dnia zawarcia umowy, lecz od późniejszej chwili?
- 2) Czy kryterium dobrej wiary zainteresowanych, które stanowi podstawę do ograniczania mocy wstecznej wynikającej ze stwierdzenia nieważności warunku z uwagi na jego nieuczciwy charakter, stanowi pojęcie autonomiczne prawa Unii podlegające jednolitej wykładni we wszystkich państwach członkowskich?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie przesłanki należy uwzględnić w celu stwierdzenia istnienia dobrej wiary zainteresowanych?
- 4) W każdym przypadku, czy z art. 6 i 7 dyrektywy 93/13/EWG jest zgodna wykładnia pojęcia dobrej wiary zainteresowanych w ten sposób, że mógł działać w dobrej wierze przedsiębiorca, który przygotowując umowę, doprowadził do nieprzejrzystości decydującej o nieuczciwym charakterze klauzuli?
- 5) Czy z art. 6 i 7 dyrektywy 93/13/EWG jest zgodna wykładnia pojęcia dobrej wiary zainteresowanych w ten sposób, że dobra wiara przedsiębiorcy może być oceniona abstrakcyjnie bądź – przeciwnie – powinna ona być oceniana z uwzględnieniem zachowania przedsiębiorcy w konkretnym przypadku zawierania umowy?